

Tai, kad žuvis kartais gaudoma tik iš vieno "langelio" žolėje, kai šalia dešimtys kitų "langelių" tyli, žinoma visiems žvejams. Todėl, jei jūs susidūrėte su panašia situacija, patarsiu - neleiskite brangaus laiko ir ne mažiau brangaus jauko veltui, bandant prisitrinti arčiau prie sėkmingai gaudančio žvejo, o aktyviai ieškokite savo laimingo "taško". Tiesa, kuo platesnė bus paieškos zona, tuo daugiau šansų ką nors pagauti. Ir jei pamatėte kibimą - šerkite.

Jei nekimba, tada gali būti, kad žuvis soti arba pasyvi dėl kažkokių kitų priežasčių. Bet skaitysim, kad tai - kraštutinis atvejis. Todėl pakalbėsime apie žymiai palankesnę situaciją, kada žmogus matė kibimą ir net pagavo keletą žuvų. Bet pasitenkinimas tokioje žūklėje, žinoma, negausus. Ar galima pagauti solidžių laimikių? Žinoma. Ir patyrę žvejai žino, kaip tą pasiekti - svarbiausia jauko pagalba.

Bet jeigu žuvis soti, tai rodos kodėl ją reikia maitinti? Tai va, maitinti kaip tik ir nereikia. Daugeliu atvejų pagrindinis jauko uždavinys - padaryti "skanų" ir patrauklų žuvingam stulpui vandens arba dugno sklypeliui žvejojimo zonoje. Jauką, kuris nepasotina žuvies, o tik pritraukia ją į žvejybos "tašką", aš jį vadinu "virtualiuoju", t.y. toks, kuris sukuria tik maisto iliuziją.

Pagrindinė "virtualaus" jauko sudėtis - kvapas

Aš negaliu su įsitikinimu nustatyti šiuolaikinio "firminio" jauko mišinio komponentų, bet tai, kad

Jie visi skiriasi kvapu, tai jau aišku. Beje, kvapas labai stipriai skiriasi priklausomai nuo jauko markės. Ir net į šį, jau pagamintą ir kvepiantį mišinį specialistai rekomenduoja įdėti specialių aromatizatorių. Daugiau nei 100 metų atgal Sabanejevas siūlė šerti žuvį ...žibalu. Ką apie tai galime pasakyti? Jeigu yra laiko ir galimybių, galima eksperimentuoti ir parinkti kvapus pagal konkretų vandens telkinį, žvejybos laiką ir netgi žuvies rūšį. Ir būdami užsispyrę bei kantrūs, jūs galite pasiekti fenomenalių rezultatų. Tuo pačiu, kas negali dėl vienokių ar kitokių priežasčių leisti sau daryti panašių eksperimentų, siūlau universalaus "virtualaus" jauko receptą, kurį aš sėkmingai naudoju jau daug metų.

Gera paskrudinti (bet neperskrudinkite) saulėgrąžų ir kanapių sėklas lygiomis dalimis (po 1 stiklinę), sutrinkite į miltus. Lengviausia tai padaryti kavos malimo mašinėlė. Taip pat sutrinkite išdžiovinto česnako galvutę ir šaukštą krapų sėklų. Pridėkite stiklinę sauso pieno miltelių, arbatinį šaukštelį vanilinių miltelių ir viską kruopščiai išmaišykite. Jauko "griaučius" jau turite. Dabar reikia užauginti jį į mėsą tiesiogine žodžio prasme. Tam reikalui aš imu džiovintą žuvį, kaip taisyklė, paties pagautą, ir toje pačioje kavos malimo mašinėlėje sumalti į miltelius. Žuvies miltų turi būti maždaug tiek pat, kiek augalinio mišinio. Toliau - daugiau. Pasistenkite surasti puslitrinį stiklainį skysto hematogeno arba jo analogo - stambaus raguoto naminio galvijo kraujo ir pakaitinti kakavos miltelius. Dabar jūs apsiginklavęs ir su šiuo "turtu" galite ruošti į žvejybą.

Ant kranto visus sausus komponentus kruopščiai permaišykite. Priklausomai nuo vandens telkinio charakterio pridėkite atitinkamą kiekį molio arba žemių. Įpilkite mišinį hematogeną ir esant reikalui vandens, ir vėl permaišykite. Ištraukite kakavos miltelius ir iš pusės gauto jauko, apibėrus delnus kakavos milteliai, sulipinkite vištos kiaušinio dydžio rutuliukus.

Praktika rodo, kad pagrindinį jauko masę geriau sumesti gaudymo pradžioje, ypač mažose vietose. Žuvis, suviliota "virtualiu" jauku, sutelkia dėmesį į didelius kiekius ir jausdama, bet nerasdama maisto, ateina su dideliu jauduliu ir dažnai aktyviai griebia net greta esantį masalą. Jeigu prasidėjo kibimai, reguliariai meskite į vandenį nedidelius jauko rutuliukus, į kuriuos vertėtų pridėti tai ant ko gaudote: penketą musės lervų, tiek pat perlinių kruopų, kukurūzų ir t.t.

Autorius A. Senčenko